

عنوان مقاله:

نقد و بررسی آراء تفسیری آیه 171 سوره بقره با تاکید بر نظر تفسیری سید مرتضی (ره)

محل انتشار:

کنفرانس ملی رویکردهای نوین علوم انسانی در قرن 21 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

نرجس اقدسی - کارشناسی ارشد دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم قم

مهدی داوری دولت آبادی - استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم قم

خلاصه مقاله:

سوال اصلی که از جانب سید مرتضی در مورد آیه و مثل الذین کفروا کمثل الذی ینعق بما لا یسمع الا دعاء و نداء صم بکم عمی فهم لا یعقلون (مثل تو در دعوت) کافران، بسان کسی است که (گوسفندان و حیوانات را برای نجات از چنگال خطر، صدا می زند؛ ولی آنها چیزی جز سر و صدا نمی شنوند؛ (و حقیقت و مفهوم گفتار او را درک نمی کنند. این کافران، در واقع) کر و لال و نابینا هستند؛ از این رو چیزی نمی فهمند!) (بقره/ 171) می باشد، این است که در تشبیه کفار نسبت به چوپانکه شخصیتی تامل کننده و به حقی دارد و گوسفندان که قله التامل هستند به کدام وجه تشبیه برمی گردد و ایشان پنججواب به این سوال داده که بصورت ادبی بیان شده است و این تشبیه کمی کلام را سنگین کرده است. در تفاسیر دیگر باوجود اینکه تعاریف نزدیک به هم را بیان می کردند اما برخی تعاریف دقیق تری و مفصل تری ارائه کرده اند از جمله آیت الله جوادی آملی. نویسنده مجمع البیان نیزمانند امالی سیدمرتضی بیشتر به صورت ادبی مطالب را بیان کرده است. مفهومی که از آیه برداشت می شود این است که این آیه تمثیلی برحال آنهاست و خداوند با این تمثیل بیش از پیش آنها را عتاب کرده است و همینطور این آیه شدت رسوایی و زشت حالی آنها را بیان می کند.

کلمات کلیدی:

سیدمرتضی، آیت الله جوادی آملی، چوپان، کفار، عدم ادراک و تفکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/718407>

